PRIORITATE ATLETISMULUI!

(Urmare din pag. 1)

întîmplă însă ca aceste obiective să devină un scop în sine. Credeți că o astfel de optică împietează asupra evoluției ulterioare a sportivului și asupra atletismului nostru în general?

Prof. CAMIL MORȚUN:

1 Deși legată de organizarea și funcționarea Școlii de atletism, cred că ancheta ziarului „Sportul" se poate extinde și asupra altor forme de manifestare din viața atletismului nostru. Problema grupelor și a activității pe specialități (probe) se potrivește în aceeași măsură și cluburilor cu secții de atletism pentru juniori, după cum importanța ce trebuie acordată atletismului în general și juniorilor în special are un caracter universal. Pentru aceste motive nu mă voi referi numai la Școala de atletism, ci voi încerca o privire mai largă.

Progresul atletismului impune ca organizarea activității, chiar din perioada junioratului, să se facă pe grupe de specialități (probe), mai ales în cazul Școlii de atletism și al cluburilor sportive cu un număr mai mare de antrenori. Importantă rămîne, de asemenea, asigurarea condițiilor de depistare și organizarea verificării calităților prin numeroase probe de control, cu scopul de a se asigura o selecție cît mai corespunzătoare și grupe cît mai omogene.

2 Trebuie să se acorde o deosebită grijă consemnării datelor ce vor contribui la alcătuirea fișei sportivului. Din fișă trebuie să rezulte evoluția atletului sub aspect fizic-medical și sportiv. Această veritabilă biografie sportivă să fie întocmită o dată cu legitimarea și intrarea juniorului în concursuri și, apoi, să-l însoțească în întreaga sa evoluție. Își poate da oricine seama cît de mult vor folosi atletului, antrenorului și mișcării atletice aceste fișe care prezintă activitatea unui sportiv de la primii săi pași pînă la culmile performanței.

3 Activitatea profesorilor de la Școala de atletism și de la alte instituții cu profil asemănător trebuie privită ca o muncă de specialitate. Statutul cadrelor didactice oferă perspective noi celor ce lucrează în învățămînt și în aprecierea profesorilor se ține seama de activitatea lor creatoare, de pasiunea cu care lucrează, de pregătirea profesională și de rezultatele muncii. În cadrul Școlii de atletism, profesorii au suficiente ocazii să-și afirme calitățile de pedagogi și tehnicieni. Să ne ferim a-i categorisi în forme rigide, să-i lăsăm să-și valorifice potențialul îndrumîndu-i și controlîndu-i la timp, determinîndu-i să obțină rezultate cît mai bune, nu atît din obligație, ci din pasiune pentru atletism.

4 Nu știu dacă trebuie acordată prioritate atletismului față de alte sporturi, ci mai repede să recunoaștem că stînd la baza pregătirii atîtor alte discipline el și-a cucerit o poziție pe care nu o mai contestă nimeni. Ea va trebui materializată, în primul rînd, prin organizarea și îndrumarea tineretului la practicarea atletismului, prin asigurarea terenurilor simple și organizarea de competiții care să-i creeze tradiție în lumea școlară, prin activizarea cluburilor universitare — în care secțiile de atletism să figureze în mod obligatoriu, prin îmbunătățirea activității cluburilor sportive sindicale, prin forme noi de popularizare a acestui sport al sporturilor. Desigur, sînt multe de realizat pentru atletism și cred că întocmirea unui plan de perspectivă, cu obiective precise pe cîțiva ani — îndeplinite în ritm acceptabil, ar contribui la dezvoltarea lui.

5 În situația atletismului nostru, care are un număr redus de atleți buni, obligați să participe la multe acțiuni (concursuri, deplasări, tabere de pregătire, antrenamente numeroase), se întîmplă ca intensa solicitare să aibă efecte negative în pregătirea profesională, în viața tinerilor atleți. Pentru acest motiv, socotesc că este necesar ca juniorii solicitați la activitate atît de bogată (la care se adaugă sau mai bine zis primează obligațiile școlare și cele de familie) să facă obiectul unei atente analize. Printr-o mai strînsă colaborare între familie-școală și antrenor s-ar putea evita unele neajunsuri care izvorăsc din lipsa de înțelegere față de dorințele și aspirațiile atletului, cerințele familiei și ale școlii și interesele sportului.

Prof. VASILE DUMITRESCU:

1 Este necesar ca la început ponderea în antrenamentul tînărului atlet să o constituie pregătirea fizică generală. În ceea ce privește reorganizarea activității școlii prin crearea grupelor pe probe, socotesc că este un lucru care trebuie făcut fără întîrziere. Mai mult, ar fi necesar să se statornicească legături de conlucrare între antrenorii cu aceeași specialitate.

2 Din cîte cunosc eu, nu există relații de acest gen între antrenori și nici fișe pentru sportivi.

3 Baremul de punctaj și alte forme de condiționare a activității (ex.: grupe numerice de sportivi) vor să suplinească lipsa unui sistem stimulativ la toate nivelurile. Sînt pentru instituirea unui sistem de recompensare pe principiul productivității.

4 Mai înainte de toate este necesar să se dezvolte continuu atletismul în școală. Ideal este ca pe lîngă fiecare școală generală, pe lîngă fiecare liceu sau — cel puțin — pe lîngă un grup de școli și licee să existe un antrenor de atletism. Programa școlară să fie bazată pe atletism, disciplină care este baza tuturor sporturilor. Numai așa vom crea premisele priorității atletismului.

5 Concursul este cel mai bun antrenament. Pericolul constă însă în efectuarea antrenamentelor tari și participarea la un mare număr de concursuri pentru copii. Perioadele de pregătire și organizarea activității competiționale a juniorilor nu trebuie să fie copiate de la seniori, ci adaptate la programa școlară.

ZAHARIA IGNIȘCA — antrenor:

1 Această realitate va exista tot timpul, deoarece este foarte greu să găsești talentele necesare constituirii unei grupe, iar a lucra doar cu 4—5 atleți este în neconcordanță cu cerințele atletismului.

2 Ca un atlet să rămînă totdeauna în pregătirea aceluiași antrenor-profesor (vezi cazul prof. Eveline Tudorache — atletul Dan Hidișanu) este ideal. Dar, dacă nu se poate realiza acest lucru este foarte necesară crearea unor relații strînse între antrenorii de juniori și cei profilați (la cluburi) pe pregătirea seniorilor.

3 Baremul (punctaj — grupe numerice) cointeresează profesorii. Ar trebui însă să existe și posibilitatea recompensării celor ce depășesc limitele baremului. De asemenea, cred că se impune recompensarea profesorilor și a antrenorilor care depistează și inițiază tinerele talente. Altfel, riscăm să nu mai crească nimeni noi contingente de atleți.

4 Atletismul este — nu spun o noutate — baza tuturor sporturilor. De aceea școala ar trebui să-i acorde mai multă importanță, să faciliteze depistarea elementelor talentate pentru atletism, chiar dacă în primă instanță acest lucru ar diminua interesele de moment ale unor echipe de volei, baschet etc. După ce își vor însuși o bună bază atletică, aceștia vor corespunde mult mai bine și exigențelor altor sporturi. Sînt pentru un program competițional rațional. Cred însă că ar trebui să se organizeze o competiție sistem divizie și pentru copii și juniori mici.

5 Recordurile — atunci cînd nu devin un scop în sine — au o mare importanță în activitatea juniorilor. Nu trebuie uitată însă pregătirea fizică generală chiar și a juniorilor mari, neglijarea ei în antrenamentul copiilor și juniorilor mici ducînd la nedezvoltarea ulterioară a sportivului, chiar dacă el este foarte talentat.

Într-un număr viitor al ziarului vom publica răspunsurile primite de la maestrul emerit al sportului prof. ION MOINA, SILVIU DUMITRESCU — antrenor coordonator la clubul sportiv Metalul și prof. AUREL CIORTEA — șeful secției sporturi individuale din Consiliul municipal pentru educație fizică și sport București.

DIN COLȚUL RINGULUI

FORMA PUBLICĂ

Incorigibilul pasionat de box C. Nour era profund afectat după înfrîngerea lui Bădoi, în „zona" de la Bacău. Și nu atît de decizia oarecum hazardată a juriului, cît de faptul că „mînzul n-a prea mers".

— Ba aș putea spune că n-a mers de loc! — repeta el îngîndurat. Și nu știu de ce. Să-l fi văzut la antrenamente...!

— Poate lipsa de meciuri, maestre! — am îndrăznit.

Nea Costică s-a luminat deodată la față.

— Să știi că ai dreptate! Da, da! Asta e, lipsa de meciuri! Lipsa de formă publică!

Dar nu numai Bădoi suferă de acest lucru. Am putea afirma că toți cei prezenți în ringul zonelor de la Bacău resimțeau lipsa de meciuri. Ea se manifestă atît prin lipsa de experiență în ring, care nu permite sesizarea la timp și contrarea acțiunilor adverse, cît și prin incapacitatea transformării procedeelor tehnice în procedee tactice. Este cunoscut faptul că un boxer își însușește mișcări speciale în măsură să constituie o anumită acțiune de luptă, corespunzătoare calităților și defectelor proprii sau ale adversarului. Acestea ar fi procedeele tehnice. Însușirea elementelor simple se face în scopul de a le putea combina ulterior cu finalitate tactică, transformîndu-le deci în procedee tactice. Această transformare este posibilă numai prin repetarea multiplă a elementelor în variate situații create de parteneri de antrenament sau de adversari în ring. Dar acest lucru incumbă parteneri sau adversari cît mai mulți, în compania sau împotriva cărora vor trebui acționate procedeele cunoscute, perfecționîndu-le. De aici se trage experiența de concurs, „forma publică" cum o numește C. Nour.

Lipsa meciurilor duce la stagnare într-o anumită fază, la plafonare, la rutină. Aceasta era situația marii majorități a boxerilor din zona băcăuană. Ei manifestau diversele faze în care i-a găsit lipsa de meciuri. Unii cunoșteau oarecare procedee tehnice, dar nu se puteau descurca cu ele, alții nu le cunoșteau nici pe acestea, iar alții erau de-abia în faza însușirii elementelor. Dar toți erau animați de o voință inepuizabilă, de o energie formidabilă, grefate pe calități remarcabile.

Din nefericire, situația este generală. Ea se răsfrînge și asupra activității lotului, unde se caută excesiv experiența internațională, neglijîndu-se aproape total activitatea competițională „de casă", în scopul verificării și ameliorării.

— De ce nu vor să înțeleagă aceste lucruri oamenii din lot? — exclamă cu ciudă același G. Nour. De ce fug de meciuri? Le-am spus de atîtea ori că forma publică nu înseamnă numai meciuri de mare importanță.

Forma publică înseamnă și antrenamente cu public, înseamnă și demonstrații sau „exhibiții" cum se mai numeau, înseamnă și meciuri cu adversari adecvați stadiului de moment al pregătirii. Asemenea necesități îndeamnă pe inimoșii antrenori brăileni să organizeze atît de utilele și frumoasele „Joi ale tineretului", în care începătorii, ca și cei mai avansați, sînt angrenați săptămînal în reuniuni de casă.

Asemenea necesități impun umplerea golurilor din calendarul oficial cu mereu noi prilejuri de întîlniri cu adversari diferiți și cu publicul pasionat. Tot ele ar trebui să îndemne pe antrenorii lotului să organizeze meciuri cît mai dese cu boxerii din țară. Antrenorii ar trebui să răspundă la provocări individuale, deplasîndu-se cu 2—3 boxeri din lot la date diferite și nu cu toată echipa, ceea ce ar ușura organizarea și ar reduce cheltuielile. Iar pentru masa mare de boxeri ar trebui reînviate reuniunile de cartier.

În discuțiile cu merituoșii activiști ai C.J.E.F.S. Bacău s-a reieșit că s-ar găsi condiții pe scară locală, chiar și acolo unde ele sînt bănuite a fi mai grele. Și totuși... lipsa formei publice se face tot mai resimțită. De ce oare?

Eustațiu MARGARIT
maestru al sportului

HOCHEI PRIN CORESPONDENȚĂ

Nu mă pot plînge că, deși începută numai de cîteva săptămîni, rubrica de față este tratată cu indiferență de cititori. Este adevărat că, între corespondențele primite, nu chiar toate sînt de natură să mă înveselească. Ba chiar, unele trebuie să le citesc — și singur fiind! — numai cu glas șoptit: altfel ar fi să roșesc peste măsură. De fapt, totul a plecat de la articolul în care vorbeam despre antrenorul Constantin Teașcă. Dar nu are nici o importanță. La urma-urmei, esențial e faptul că, din discuțiile posibile, ar fi cu putință să apară și soluții fertile.

Dintre scrisorile primite, mai cu seamă două îmi reține atenția. În ambele este vorba de hochei. Fapt firesc. Întrecerile din grupa B a mondialelor abia au luat sfîrșit, iar confruntările din grupa A continuă să ne pasioneze.

Mă opresc la cele două scrisori, pentru că una dintre ele caută să absolve total comportarea submediocră a „selecționatei" noastre de hochei de la recentele mondiale, cită vreme cealaltă este o lungă suită de scuze.

Dar în ambele figurează, ironic subliniat, faptul că evitarea retrogradării echipei noastre în grupa C, a fost întîmpinată cu explozii de bucurie care, în general, se dedică unui mare succes. Putem fi mulțumiți! Eram pe punctul ca viitorul să ne ofere una dintre cele mai stranii situații: să organizăm o competiție mondială la București, dar noi să nu fim prezenți în cadrul acestei competiții. Însă, așa cum fericit s-au încheiat lucrurile, anul viitor — cînd vom adăposti partidele din grupa B a campionatului mondial de hochei — nu vom sta pe tușă. Dacă ar avea măcar o șansă din o sută — aș propune ca anul viitor hocheiștii din grupa B să-și arate competența în handbal, iar noi să avem dreptul să participăm cu „națională". Dar nu cred să am vreo șansă — dacă formulez această propunere.

Totuși, ce avem de făcut, ce vom face? Sincer vorbind, nu-i invidiez de loc pe tovarășii de la federația de specialitate. Nu cred că este cu putință, ca, într-un an de zile, să refacem distanța ce ne desparte de formațiile care au ocupat primele locuri, recent, în grupa B. Dar obligația de a ne prezenta onorabil o avem.

De aici speranța că, într-un răstimp cît mai scurt, federația de specialitate ne va povesti pe larg ce măsuri preconizează „pentru mai bine". Urmărind, la televizor, marile confruntări din grupa A a mondialelor de hochei — trăim aceleași sentimente pe care, deseori, le-am avut privind întîlnirile de fotbal dintre marile cluburi europene și de peste Ocean. Noi jucăm altceva — și cînd este vorba de hochei și cînd e vorba de fotbal! Deși regulamentul care prezidează aceste preocupări este identic pentru toată lumea. Se pare că, în subtilitățile lui, sau noi sau alții nu-l respectăm.

Dar, să mă reîntorc la hochei.

După cum s-a dovedit în acest an, solicitările fizice ale jucătorilor în cadrul meciurilor au crescut. Ne amintim toți de recenta întîlnire dintre Suedia și Cehoslovacia —, spectacol care a însemnat o confruntare atletică de maximă încordare. În condiția fizică în care au evoluat jucătorii noștri se părea că ne sînt înfățișați într-un film desfășurat cu încetinitorul. Cît despre execuțiile tehnice?! — ce să mai vorbim! Autenticele reușite puteau fi numărate pe degete.

În consecință, pentru moment, ce ne promite federația noastră de hochei — pentru a putea cunoaște o adînc necesară infuzie de optimism? Și, din ceea ce ne poate promite, ce are capacitatea să realizeze?

Al. CAPRARIU

încercări-transformări

PRIMII PAȘI...

O dată cu disputarea „Cupei de iarnă", într-un cadru care nu i-a dezmințit cu nimic numele, rugbyul a făcut primii pași în noul sezon. Echipele bucureștene din divizia A, precum și o parte a celor din divizia B, au folosit prilejul pentru a-și verifica stadiul de pregătire, pentru a-și fixa concepția de joc și a-și stabili „XV"-le de bază. După această premieră, a început competiția oficială — returul campionatului național, din care s-au disputat pînă acum două etape. Pornind pe urmele acestor primi pași în noul sezon competițional, vom încerca să facem unele aprecieri privind concepția de joc a echipelor noastre.

Prima constatare cu caracter general este aceea că revirimentul semnalat în rugbyul nostru, încă din turul campionatului, concretizat prin victoria obținută în fața „cocoșului galic", continuă și în noul sezon. Dar, deși existent, acest reviriment nu a dus încă la creșterea evidentă a nivelului spectacular al partidelor. De ce? Datorită progreselor prea puțin vizibile făcute în asigurarea CONTINUITĂȚII fazelor de atac pornite din poziții fixe și datorită capacității încă reduse de a genera ofensiva din poziții întîmplătoare ale jocului. Echipe ca Dinamo, Steaua, Grivița Roșie, Știința Petroșeni, Universitatea Timișoara și Farul Constanța dovedesc, prin jocul lor, o predilecție pentru ofensivă, cu atacuri din tușe și din grămadă ale înaintașilor, preferînd jocul „la mînă" în urma loviturilor de pedeapsă acordate. Deci, un atac în locul unei lovituri sigure în tușe. În sfîrșit, tot mai dese sînt tendințele acestor echipe de a contraataca, chiar și atunci cînd porneso din terenul propriu.

Dar, asemenea scîntei de atac, deși strălucesc, au — din păcate — viața scurtă. Incapacitatea de dezvoltare și continuare a acțiunilor de atac, bine inițiate, dă jocului o nedorită nuanță de încîlceală, de nesiguranță, el fiind mereu fragmentat prin întreruperi care îi scad din nota spectaculară. Astfel de neajunsuri apar din ignorarea de către jucători a unor principii de bază, devenite de fapt adevărate legi nescrise ale jocului.

Pentru ca atacul să existe el trebuie, mai întîi, declanșat de jucătorul purtător al balonului, care-și manifestă, astfel, PERSONALITATEA, încercînd să-și „bată" sau să-și „fixeze" adversarul direct și numai după aceea pasînd balonul unui coechipier. În fapt, însă, fiecare echipă își are atacanții ei „de profesie", ceilalți jucători transformîndu-se în simpli transmițători ai balonului, dacă nu cumva au rămas într-o... admirație prelungită prin vreun colț al terenului. Este facilitată, astfel, sarcina apărării adverse care-și concentrează atenția, în principal, asupra acestor obișnuiți inițiatori ai ofensivei. Dar, o dată declanșat, atacul trebuie susținut prin ÎNCADRAREA acestui purtător de balon, oferindu-i-se posibilitatea ca, în momentul „stopării" de către apărătorii adverși, să poată alege mai multe soluții de continuare a atacului. Iar dacă aceste două cerințe vor fi îndeplinite, PROTEJAREA balonului va fi absolut necesară pentru ca efortul depus de atacant și de susținătorii lui să nu devină inutil într-o fracțiune de secundă, printr-o aruncare neglijentă a balonului înapoi, de cele mai multe ori prin această favorizîndu-se contraatacuri adverse periculoase.

Fără a avea pretenția de a da soluții salvatoare, considerăm că mai multă atenție din partea jucătorilor în respectarea acestor cerințe, mai multă prezență în joc, cu și fără balon, ar mări continuitatea și cursivitatea jocului, ar genera spectaculozitatea lui și, implicit, atractivitatea lui.

ing. Paul CIOBĂNEL
maestru al sportului

ACTUALITĂȚI

HANDBAL

Din cauza vremii nefavorabile, care a deteriorat terenurile de sport din unele centre din țară, etapele din 27 martie, 30 martie și 3 aprilie ale campionatului republican de handbal al juniorilor și școlarilor (masculin și feminin) se amînă la date care vor fi anunțate ulterior. Campionatul republican de handbal al juniorilor și școlarilor se va relua în ziua de 6 aprilie cu disputarea partidelor programate la această dată.

INOT

REȘIȚA. Primele reuniuni ale campionatului național de iarnă rezervat copiilor. **Grupa B:** 100 m liber (b): M. Bicleșan (Reșița) 1:10,6, D. Gropșan (Reșița) 1:11,6; 100 m liber (f): I. Sporea (Reșița) 1:14,0, E. Cristescu (Din. Buc.) 1:14,4; 100 m bras (b): D. Marin (Petrolul) 1:30,7, Buhoci (Steaua) 1:31,0; 100 m bras (f): A. Hutzu (Sc. sp. 1) 1:31,6, Bivolaru (Prahova) 1:34,4; 100 m spate (b): Bicleșan 1:20,5, A. Horvat (Steaua) 1:22,9; 100 m spate (f): I. Sporea 1:20,9, A. Pop (Șc. sp. 2) 1:23,2; 200 m mixt (b): Z. Zvolenschi (Sc. sp. 2) 2:52,2, A. Barani (Reșița) 2:53,9; 200 m mixt (f): E. Cristescu 3:00,2, T. Leutschaft (Timiș.) 3:01,2; 4 x 100 m liber (b): Șc. sp. Reșița 4:56,8; 4 x 100 m liber (f): Șc. sp. Reșița 5:52,1; **Grupa C:** 50 m liber (b): I. Șveț (Șc. sp. 2) 34,0; 50 m liber (f): M. Cristea (Steaua) 36,3, E. Puel (Reșița) 36,8; 100 m bras (b): M. Simion (Rapid) 1:38,3, Birini (Oradea) 1:39,0; 100 m bras (f): M. Cristea 1:41,7; 100 m mixt (b): Șveț 1:30,7; 100 m mixt (f): M. Vasiliade (Rapid) 1:30,9; 50 m bras (b): Birini 45,9, M. Simion 46,1; 50 m bras (f): I. Adrian (Dinamo) 46,4, M. Cristea 47,2; 4 x 50 m liber (b): Petrolul 2:43,0; 4 x 50 m liber (f): Petrolul 2:49,8. **Grupa D:** 25 m liber (b): M. Gothard (Petrolul) 19,8; 50 m liber (f): M. Georgescu (Petrolul) 20,4; 25 m bras (b): S. Iulescu (Reșița) 23,8; 25 m bras (f): M. Georgescu 24,3; 4 x 25 m liber (b): Șc. sp. Reșița 1:33,4; 4 x 25 m liber (f): Șc. sp. Reșița 1:32,9.

(A. RUDEANU — corespondent)

MOTOCICLISM

MORENI. Al doilea concurs republican de motocros. **Clasament final:** 1. ȘTEFAN CHIȚU (Steaua), 2. P. Paxino (Steaua), 3. Cr. Dovids (Metalul), 4. M. Dănescu (Steaua), 5. Fl. Ștefan (Locomotiva Pl.), 6. M. Banu (Poiana Cîmpina).

PATINAJ

De ieri dimineața și pînă joi, la patinoarul Floreasca, se dispută o nouă ediție a „Cupei Cutezătorii", tradițională întrecere de sfîrșit de sezon a patinajului artistic. Primii clasați în această interesantă competiție vor fi răsplătiți cu numeroase premii, printre care și acelea oferite de Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

POPICE

În campionatul divizionar:

FEMININ: Rapid București — Voința Cluj 2 408—2 371 p.d.; Hidromecanica Brașov — Voința București 2 486—2 374 p.d.; Gaz metan Mediaș — Voința Tg. Mureș 2 219—2 314 p.d.; C.S.M. Reșița — U.T. Arad 2 523—2 322 p.d.; Petrolul Ploiești — Laromet București 2 451—2 358 p.d.

MASCULIN: Flacăra Cîmpina — C.F.R. Timișoara 5 346—5 145 p.d; Olimpia Reșița — Gaz metan Mediaș 5 288—5 190 p.d; Petrolul Ploiești — Voința Tg. Mureș 5 358—5 222 p.d; Rapid București — Voința Cluj 5 075—5 064 p.d.

VOLEI

(divizia B)

MASCULIN, **seria I:** Alumina Oradea — Pedagogic Tg. Mureș 3—0; Gloria Arad — C.F.R. Timișoara 3—1; Universitatea Timișoara — C.F.R. Cluj 3—0, A.S.A. Sibiu — Ind. sîrmei C. Turzii 3—2; **seria a II-a:** Semănătoarea Buc. — Universitatea Buc. 3—1; IEFS — Medicina Buc. 3—0; Constructii Buc. — Politehnica Iași 3—1; Politehnica Brașov — Electroputere Craiova 3—2; Constructorul Suceava — Universitatea Craiova 2—3. FEMININ, **seria I:** Voința M. Ciuc — U.T.A. 3—1; Medicina Tg. Mureș — Tricotajul Brașov 1—3; Sănătatea Arad — Medicina Cluj 0—3; Drapelul roșu Sibiu — Corvinul Deva 3—0; Politehnica Brașov — Pedagogic Oradea 3—0; **seria a II-a:** Universitatea Buc. Viitorul Buc. 0—3; Constructorul Buc. — A.S.E. Buc. 3—0; Progresul Buc. — Universitatea Iași 3—2; Flacăra roșie Buc. — Sănătatea Tîrgoviște 2—3.

BAZAR HEBDOMADAR

AUTOMOBILIȘTI!

Reparații auto de orice gen și la toate tipurile de autoturisme execută ireproșabil, cu personal de înaltă calificare specializat la firmele furnizoare din străinătate

COOPERATIVA „AUTOMECANICA" PRIN UNITĂȚILE SALE:

Nr. 4 din șos. Giurgiului nr. 178, tel. 23.94.05 — alezaje cilindri

Nr. 6 din str. Buzești nr. 78, tel. 15.18.58 — confecționări pistoane și segmenți

Nr. 8 din bd. Aerogării nr. 38, tel. 33.16.21

Nr. 10 din bd. N. Vitulescu nr. 96, tel. 17.57.33

în str. Ieoanei nr. 107, telefon 12.20.43

Nr. 16 din șos. Berceni nr. 7, tel. 23.44.82 — recondiționări ambielaje

Nr. 19 din cal. Floreasca nr. 234, tel. 33.43.52

Nr. 21 din str. Vasile Tei nr. 10, tel. 11.40.61

în str. Căuzași nr. 12, telefon 22.05.81

Nr. 22 din str. Berzei nr. 94, tel. 14.98.76

în str. Ieoanei nr. 107, telefon 12.20.43

Nr. 34 din cal. Dorobanți nr. 85, tel. 12.26.06

PENTRU LUCRARI DE SPECIALITATE CA:

— rectificări arbori cotiți

— recondiționări amortizoare, cilindri receptori și pompe centrale ambreiaj

— confecții garnituri chiulase

— recondiționări și confecții de arcuri lamelare și spirale

— sudură blocuri motor și chiulase din fontă și aluminiu

adresați-vă în calea Rahovei nr. 11—13, telefon 15.92.13

în șos. Berceni nr. 7, telefon 23.44.82

Abandonați procedeele vechi!

TEHNICA VINE TOT MAI MULT ÎN AJUTORUL GOSPODINELOR! NOUL TIP DE ASPIRATOR DE PRAF „PRACTIC", DE O CONSTRUCȚIE MODERNĂ, VĂ SCUTEȘTE DE EFORT ȘI VĂ ECONOMISEȘTE TIMPUL.

Aspiratorul de praf PRACTIC înlătură praful și impuritățile de pe dușumele, pereți, mobilă, covoare, haine, tapițerie și din locurile greu accesibile (radiatoare).

PRACTIC poate fi utilizat și pentru pulverizarea de lichide.

PRACTIC are un consum redus de energie electrică (15 bani pe oră).

Prețul aspiratorului de praf PRACTIC este de 785 lei.

Se vinde și cu plata în 8 rate lunare, acontul fiind de numai 118 lei.